

Szász Jenő
a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnökének
köszöntő beszéde

**Tisztelt Fővédnök asszony, kedves Ildikó, tisztelt Művész úr, kedves művészszerető
Vendégeink, Hölgyeim és Uraim!**

Mindenekelőtt kérem, engedjék meg, hogy kiemelt tisztelettel és nagy-nagy szeretettel üdvözljem körünkben brüsszeli előretolt „helyőrségünk parancsnokát”, a FIDESZ-KDNP nemzeti listavezetőjét, Pelczné Gáll Ildikó asszonyt.

Külön köszönöm alelnök asszonynak, hogy az elmúlt hetek minden bizonnyal feszes tempója, az országjárás, a választókkal való találkozás után rangot adva mai rendezvényünknek elvállalta a Kárpát-haza Galéria ötödik kiállításának fővédnökségét.

Penovác Endre délvidéki festőművész a mai vendégünk, és bizonyára ez is közrejátszott abban, hogy alelnök asszony rögtön, habozás nélkül rábólintott felkérésünkre, gyakorlatilag a választások másnapjára. Alelnök asszony elkötelezett támogatója nemzetegyesítési törekvéseinknek, velünk együtt vallja, hogy: ahol tettekre van szükség, ott nem elegendőek a szavak!

Tudniuk kell azt is, hogy tavaly ősszel, miután a Nemzetstratégiai Kutatóintézet bemutatkozott Brüsszelben, ahol a nemzeti integráció megvalósításáról szóló elképzeléseinket ismertettük, alelnök asszony volt az, aki odajött hozzánk, és azt mondta: „- Jenő, nem elég, hogy jól mutattok, még okos dolgokat is mondtatok. Büszke vagyok rátok!”

Természetesen – és ezt megannyi tükör, de Önök is tanúsíthatják - mindkét dicséret mértéken felüli volt. Viszont most – különösen a vasárnapi eredmények ismeretében – alkalmam adódik viszonzni alelnök asszony szavait: „Kedves Ildikó! Nem elég, hogy elbűvölő, hanem még magasztos dolgokat is művel. És mi nagyon büszkék vagyunk Önre.” Ezért engedjék meg, hogy valamennyiünk nevében gratuláljak Alelnök asszonynak!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A Nemzetstratégiai Kutatóintézet nevében nagy szeretettel köszöntöm Önöket a Kárpát-haza Galéria ötödik kiállításának megnyitóján. A kiállító tér létrehozásával, az egyes nemzetrészek sajátos gazdagságát bemutató tárlatokkal a külhoni magyarság kortárs művészetébe szeretnénk betekintést nyújtani.

Penovác Endre kiállításával egyben a negyvenöt éve, május 26.-án elhunyt Tamási Áron emléke előtt is tisztelgünk. Ma reggel - útban Budapest felé - alkalmam nyílt egy szál virággal leróni kegyeletemet Farkaslakán, az író síremlékénél.

Tolnai Ottó Kossuth-díjas délvidéki író, költő, műfordító, a vajdasági magyar irodalom sokoldalú és egyik legkiemelkedőbb alakja írta: „A fehér papiros kimeríthetetlen dimenzió; ahogy megérinti a toll, az ecset, abban a pillanatban megéled az egész felület: lúdbőrözni, kéken mélyülni, hólyagosodni, sárgán fényleni, izzani kezd. Penovác Endre a papiros abszolút tisztaságát tudja aktivizálni. Ahogy az oltárnál a tészta ostyává, úgy válik az ő érintésétől a papiros hattyúlappá. Egyetlen leheletnyi akvarellréteget visz rá, egyetlenegy a legtöbbször felszorított sávra, s ettől a lenti nagy fehér felület egyszer csak lúdbőrözni kezd angyali tisztaságában.”

Mit lehet mindehhez még hozzáfűzni, hozzátenni?

Talán csak annyit, hogy Penovác Endre művészetében a fű zöld, a pipacsok pirosak, a napraforgók pedig sárgák. Úgy, ahogy annak idején Isten megteremtette a világot. És kérem: egyáltalán ne becsüljük le a magától értetődő, nyilvánvaló, egyértelmű, kétségtelenül és

vitathatatlanul tiszta dolgokat a(z Euróvízió alkalmával látott) szakállas nők vagy nagyestélyis férfiak világában!

Kedves Ildikó! Már csak ezért sem lesz könnyű dolgok Európában!
Az imént is idézett Tolnai Ottó így összegez: „Az ég kék, a fák zöld- és a föld okker-sávjai;
Penovác már régóta tudja, hogy ezekért kell harcolnia maximális gyöngédséggel, mert világunkban mindinkább úgy tűnik: a semmi úszik a semmiben!”

Azon gondolatok jegyében ajánlom Önöknek Penovác Endre alkotásait, hogy - értékelésünk legfőbb jeleként - merítsünk belőlük és tükröződjünk bennük, mint ahogy legnagyobbjaink is: vitathatatlanul tiszta forrásból!

„Tiszta és nagy dolgokhoz csak tiszta és egyenes úton lehet eljutni.” – mondta éppen Tamási Áron.

És akkor – talán közös erőfeszítéseink eredményeként is, kedves alelnök asszony, tisztelt hölgyeim és uraim - eljöhét még az az idő, mikor a magyarság Kárpát-hazájának égboltja éppen olyan kék lesz, mint mai tárlatunk címadó alkotásán.

Ily módon teljesíti be küldetését a művészet és tanít értékválasztásra.
Hűséggel és felelősséggel!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Szász Jenő
a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke

*Elhangzott 2014. május 27-én, Penovác Endre délvidéki festőművész
Nem térkép e táj... című kiállításának megnyitó rendezvényén,
a Nemzetstratégiai Kutatóintézet Kárpát-haza Galériájában.*